

המתבודדת הזוהרת

כל אלה שאינם מכירים את **לאה מכנס**, לא הבחינו בכך שהיא נעלמה לתקופה ממושכת מעין. אלה שמכירים אותה, כן הבחינו, אבל לא ידעו לאן נעלמה הבת. אם היה מישהו מספר להם את האמת, היו צוחקים לו בפנים.

האמת, ומי שרוצה יכול לצחוק גם הלאה, הייתה שנערת הזוהר, הבהמית המושבעת, ציפור הלילה המכורה ובת המיליונרים האריסטוקרטית, ירדה להתייבש בבודד בסניף התארכה שבועות ארוכים במינזר סנטהקאטרינה ובבטיסי צה"ל באיור.

מה בדיוק היא עשתה שם? אני יכולה רק לצטט אותה: "התבודדתי, והתברר דדתי, והתבודדתי. זה היה נפלא להיות בין שמיים לחול. רק עם עצמי."

ומי שראה אותה, מאז שחזרה לתל אביב, מסוגל להאמין לה, שזה היה

הרווקה הזקנה

אם המזל לא יאיר פניו, ומהר לגלי עטרי, היא תגמור, ירחם האל, בתור רווקה זקנה, טפו טפו טפו. הילדה כבר עוד מעט בת עשרים — ועוד לא מחותנת. איזה מזל ביש. לאמה של גלי, זאת טרגדיה אמיתית. אמה של האמא — סבתה של גלי — נישאה, בתימן מולדתה, בגיל תשע. האמא של גלי, בגיל 12. ורק גלי לא מוצאת חתן. מה יהיה?

מה שמטריד את האמא במיוחד, היא העובדה שבתה הצעירה יוצאת עם המלחין דויד קריבושי כבר למעלה משנה. אז אם הם יוצאים, למה הם לא מתחתנים? איי אפשר להבין את הצעירים, בימים האלה.

ונוכח האסון הזה, שום דבר לא יכול לנחם את האם המודאגת. גם לא העובדה שיש לי שמש, שירה של גלי שנכתב בידי דויד, פוצץ את התיקרה מעל מיצעד הפיזמונים. גם לא העובדה שדויד וגלי זכו להצלחה נאה בפסטיבאל הזמר בילפ. גם לא העובדה שהשניים מופיעים בימים אלה בניו יורק, עם להקת כרמון, ומצליחים על-הטול. כשאינו בעל — הכל הבל, וולא, תפסיקי להתרוצץ בעולם, ביקשה האמא לאחרונה מחילדה, "תבואי, תתישבי פה בשקט, תגדלי משפחה". ומיחרה להצביע על הבכירה באחיות, יונה עטרי, הנשואה לקברניט אל-על אורי יפה, ומנהלת חיי משפחה סולידיים, כיאה וכנאה. חיים קשים. ודווקא הדבר היחיד העשוי לשמח את לב האם — מוסתר ממנה בסוד: העובדה שדויד וגלי מאורסים. לוא היתה האמא יודעת זאת, היתה רצה מהר לחזמין אולם, לקנות כרים ושמיכות וסדינים, וכדומה. אללה ירחמו.

דויד קריבושי וגלי עטרי

איך להיות אשת חברה - בלי להתאמץ?

רק מה? מידי פעם ניסרה באוויר השאלה: מי זאת טובה שלמון? אף אחד לא ידע לענות.

אחת האורחות המסוקרנות נגישה לי- אשה בלונד בהירה, שנראתה כמתמצאת בעיניינים, ושאלה בשקט. שאף אחד לא ישמע: "סלחי לי. נורא לא נעים לי, אבל אולי את יודעת מי זאת המארכת שלנו. מה שמה — טובה שלמון? אף אחד פה לא יודע. שאלתי את כולם כבר."

"זאת אני" השיבה הבלונדית. ובכפור שנשב משם אפשר היה לבנות מדרון סקי.

ושוב, לא ידוע לי אם דדו ומוטי ערכו ישיבת מסכ"ל, אם ללכת למסיבה של טובה שלמון או לא. בכל אופן, שניהם לא ניראו ביום השישי שעבר בנן הי לדים בגבעתיים.

לעומתם היו במסיבה עשרות אנשים יפים אחרים שגויסו בדרכים עלומות, ושכילו דווקא לא רע. עד שעות הבוקר המוקדמות. אפשר היה לראות שם את דן שילון, את הדוגמנית פנינה רן זנבלר, ואפילו את חמו וחמחו של טל ברודי, לא פחות.

הטלפון בלישכתו של מפקד חיל-האוויר, מוטי הוד, צילצל. מזכירתו של מוטי הרימה את השמפורת. "הלו, אני מבקשת את מוטי" הכריז בעליות הקול הנשיי מעבר לקו. "מי מבקש?" התעניינה לדעת מזכירת האלוף. "העיתונאית טובה של מן. בעניין אישי."

המזכירה העבירה את השיחה לגנרל, והתפתחה השיחה הבאה:

"מוטי שלום. מדברת העיתונאית טובה שלמון. אולי לא שמעת על כך, אבל אני המארכת מספר אחד בתל-אביב. יש לי ביום שישי הקרוב יום-הולדת, ואני עורכת מסיבה לא נורמלית. אתה מוכרת לבוא. יהיו כולם. דדו, חברה שלך, הי בוחמה, שתקנים, צותי טלוויזיה."

לא ידוע לי בדיוק מה ענה מוטי, אך הוא לקח מבתישיתי את הכתובת של מקום המסיבה — באחד מגני-הילדים בגבעתיים.

לאה מכנס

נפלא בשבילה. לא הייתי מרחיקה לכת עד כדי כך שהייתי מתארת אותה כסמל השלווה האולימפית, אבל היא בהחלט נראית רגועה יותר. שקטה בפנים, הייתי נאמרת. כמו אחת שמצאה את עצמה, אט והשתמש בביטוי שלה עצמה.

ועל זאת, אינני יכולה אלא לשמוח. מי שראה את לאה במשפט האחרון, לפני שנה בדיוק, לא יכול שלא לשמוח כשהוא רואה אותה היום. נערת הזוהר הדינאמית, ששימשה נושא לקינאתן ודוגמת התנהגות ואורח-חיים לאלפי פרגיות צעירות, עמדה מול השופט באשמת גניבת סמי-הרגעה. היתה זו נקודת השפל בדרכה של הצעירה, בת לאחת המשפחות העשירות והוותיקות בארץ, שנתן פסה לאלכוהוליסם וסמים.

מאז המשפט, נשתנו דברים רבים. היא שנחררה אמנם ללא הרשעה, אך בתנאי שתהיה במשך שנתיים במיבחן ובטיפול רפואי.

מאותן שנתיים, עברה בינתיים שנה — מפתיעה לטובה. הלוואי הלאה.

דני דגן מצא אמצא לאפרוחיו

חבל שעליו לא נזכרה שמום שחבר בית המידע, ניתנה נבואה לשוטים בלי בד ולשוטות.

הגירושין עצמם, של דני ועליזה, התקיימו לפני שלושה חודשים. ממש באותו יום, הוועק דני לבית-החולים הדסה, לשם נלקחה הבת שלו במפתיע. הוא הגיע בהול, יחד עם עליזה, ישר מטקס הגירושין. ליד מיטת בתו, ישבה אחות רחמניה. דני, בדאגתו לילדה, לא הסתפק אפילו להתבונן בה כחלכה.

מאוחר יותר, כשיצאו, סיפרה עליזה לדני שהאחות היא ילדתה לחדר.

את הסוף אתם מנחשים כבר, כמו בכל בלש טוב: דני התקשר לשותפה לחדר של גרושתו, יצא איתו. היא התגלתה כבלונדית יפהפייה, הנקראת אמנם אירנה אדר, אך איננה אלא אחותה של דוגמנית-העירום הראשונה של יש-ראל, אן טוכמאיר. כן, כן — בדיוק אותו גוף. הגיזרה המשפחתית המפורסמת.

אמרן הוא תמיד אמרן. אפילו כשהוא מתגרש ומתחתן — זה צריך להיות כמו במחזה. מחזה-קופה כמונו. הגירושין, בעצם, היו די שבלוניים. של האמרן דני דגן והאקס שלו, עליזה

דני דגן

דגן. כשהם נפרדו, לפני שנה בערך, עבד רה עליזה לגור בבית של ידידה בגבעתיים. באחת ההזדמנויות, כשנפגשה בי, דני, אמרה לו בצחוק: "שמע, אם היית מכיר את השותפת שלי לדירה, היית מת עליה. אבל תנוח. אין לך שום סיכוי אצלה."

יום אחד לבוקה הירש

יום ההולדת של פוקה הירש, הפלייבוי הוותיק והמקצועי ביותר שיש לנו בפאת המדבר הזאת, נחגג ביום שני השבוע באורח הולם — את חתן השמחה, את גילו, ואת מעמדו החברתי. וגולת הכותרת של החגיגה, היתה הנסיכה האיטלקית לפוקה יש בעייה קטנה עם ימי-ההווה לדת שלו: מאחר שכל אחד מהם מרהיב ועליו יותר מקודמו, נוצרת הבעייה איך לדאוג לכך שהבא לא יירד מהרמה.

בשנה שעברה, למשל, מילא פוקה קיר שלם בביתו, ברחוב דוב הוז בתל-אביב, בצפורי גרנד, ולזוכים בהגרלות חילק פרס מקורי: ספר פורנו למהדרין.

השנה, היתה נקודת הכובד של השמחה ירדתו שהיא נסיכה איטלקית אמיתית, כחולת דם מכף רגל ועד ראש, שהגיעה לישראל במיוחד לאירוע, ומתגוררת — ידידה ידידה, אבל המעמד מחייב — בדירת-פאר במילטון.

פרטים יותר מדויקים — יבואו.